ПРОЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менгаркому ЛКСМБ

УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . 30 кап.
3 месяцы . . . 90 „
6 месяцаў . . . 1 р. 80 „
1 год . . . 3 р. 60 „

АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ XI.

Кошт асобнага №—2 кап.

№ 184 (1453) | ПАНЯДЗЕЛАК, 10 жніўня 1931 г.

Сёньня ў Менску—„Дзень прызыўніка"

У паход за клясава-сьвядомае папаўненьне РСЧА ўцягнем усю комсамолію, усю пролетарскую грамадзкасьць

Рашаючая ўмова

Сёньня Менск праводзіць „Дзень прызыўніка". Менская організацыя ЛКСМБ—галоўны атрад ва ўсебеларускім паходзе за клясава-сьвядомы і пісьменны прызыў імя трэцяга, рашаючага. ЦК ЛКСМБ усклаў на Менскую комсамолію задачу вялізарнай важнасьці: вузорна падрыхтавацца і правесьці прызыў, па-баявому рэалізаваць вялізарныя задачы прызыву, каб вопыт гэтае рэалізацыі на хаду перадаць другім організацыям.

Прызыў—важнейшая палітычная кампанія. Гэтая вялізарная важнасьць прызыву абавязвае да сапраўды баявой падрыхтоўчай работы. „Дзень прызыўніка" сьведчыць аб тым, што Менгарком партыі, гарком ЛКСМБ і Горпрофсавет надалі патрэбную ўвагу задачам прызыву і ўзяліся за іх практычную рэалізацыю.

„Дзень прызыўніка" зьяўляецца вялізарнай важнасьці палітычным мерапрыемствам. „Дзень прызыўніка" павінен праверыць, як рыхтуецца Менск да прызыву, як рэалізуюцца баявыя задачы прызыву.

Масавы зьлёт прызыўнікоў 1909 году і рабочае моладзі 1910-11-12 гадоў нараджэньня разам з комсамольскім Асоавіяхімаўскім актывам Менску, які праводзіцца сёньня, павінен паказаць ва ўсёй поўнаце стан разгортваньня паходу ў Менску і завастрыць увагу комсамоліі і ўсёй пролетарскай грамадзкасьці на пытаньнях баявога выкананьня задач прызыву трэцяга рашаючага. Адной з гэтых задач зьяўляецца акомсамольваньне рабочай прызыўной моладзі. Выкананьне гэтай задачы патрабуе пільнай увагі кожнага комсамольскага колектыву, кожнай ячэйкі. Вайскова-хэмічная інсцэніроўка, якая праводзіцца ў „Дзень прызыўніка", павінна мабілізаваць комсамолію і ўсю працоўную моладзь на справу практычнага і штодзённага ўмацаваньня абараназдольнасьці краіны. Рапарты прадпрыемстваў аб паходзе павінны прадэманстраваць баявую гатоўнасьць і сапраўдны ўзровень клясава-палітычнага і пісьменнага папаўненьня РСЧА.

Галоўнае—да ўдзелу ў выкананьні ўсіх задач, стаячых перад прызывам трэцяга, рашаючага, прыцягнуць усю пролетарскую грамадкасьць, усю комсамолію. Гэтая рашаючая ўмова пасьпяховага правядзеньня прызыву ў Менску павінна быць забясьпечана сёнешнім „Днём прызыўніка".

Выходзе дэманстраваць сваю работу, выкананьне сваіх абавязкаў перад Чырвонай арміяй і яе Рэвваенсаветам.

Рапарт „Чырвонай Зьмене"

АБУТНІКІ ВЫЙШЛІ Ў ПАХОД

Улічыўшы палітычную важнасьць прызыву трэцяга рашаючага, комсамольскі колектыў па-баявому ўзяўся за падрыхтоўку да прызыву 1909 году нараджэньня.

Па ініцыятыве комсамольцаў праведзена конфэрэнцыя прызыўнікоў. На конфэрэнцыі прадстаўніком ваенкомата быў зроблен даклад аб міжнародным становішчы і задачах прызыву трэцяга, рашаючага. На гэтай конфэрэнцыі прызыўнікі абвясьцілі сябе ўдарнікамі і ўзялі на сябе наступныя абавязкі: замацавацца на вытворчасьці да апошняга дня адпраўкі ў армію, ліквідаваць сваю малапісьменнасьць, актыўна дапамагаць у рабоце камісіі па клясаваму адбору.

На конфэрэнцыі былі абгавораны характарыстыкі ўсіх прызыўнікоў 1909 году. Вось прыкладная характарыстыка аднаго з прызываемых: бацька быў рабочы, у 1918 годзе памёр. Сам ён з 1918 да 1925 году—утрыманец дзіцячага дому. З 1925 па 1927 год працаваў у вучэбна-вытворчых майстэрнях вучнем. З 1927 году па 1929 год працаваў у колектыве абутнікаў. З 1929 да этага часу працуе на фабрыцы. Зьяўляецца ўдарнікам на вытворчасьці, быў прэміяваны. Сябра саюзу з 1929 году, кандыдат КП(б)Б з 1931 году. Адукацыя: скончыў сямігодку.

96 проц. прызыўнікоў—комсамольцы.

Комсамольскі колектыў Менскай абутковай фабрыкі ўзяў на сябе абавязак да ўходу ў РСЧА 8 беспартыйных рабочых-прызыўнікоў уцягнуць у рады комсамолу.

Комсамольцы абутковай фабрыкі абяцаюць „Чырвонай Зьмене" не паслабляць працы сярод прызыўнікоў і ў далейшым.

Бюро колектыву Менскай абутковай фабрыкі.

10 ЖНІЎНЯ 1931 г.

ДЗЕНЬ МАСАВАГА АГЛЯДУ падрыхтоўчай працы да прызыву.

У САДУ „ПРОФІНТЭРН"

МАСАВЫ ЗЬЛЁТ

ПАРАДАК ДНЮ

Пачатак роўна а 7 г. увечары.

„Комунараўцы" ідуць у Чырвоную комсамольцамі, ударнікамі

Прызыў 1909 году праходзіць цяпер у абставінах абвостранага сусьветнага крызісу, калі капіталістычныя краіны, шукаючы выхаду са свайго становішча, ліхаманкава рыхтуюць напад на краіну саветаў. І іменна з гэтае прычыны клясавы адбор асабовага складу Чырвонай арміі набывае цяпер выключнае значэньне, дзеля чаго і праводзіцца самаправерка дапрызыўнікоў непасрэдна на прадпрыемствах, дзе выяўляецца іх клясавы твар.

23 ліпеня па ініцыятыве комсамольскага колектыву на заводзе „Комунар" праведзен сход прызыўнікаў. Прадстаўнік ваенкамату зрабіў даклад аб міжнародным становішчы і задачах абароны Савецкага Саюзу, расказаў аб жыцьці чырвонаармейцаў і абавязках кожнага прызыўніка. Камісія ў складзе прадстаўніка ваенкомату, бюро комсамольскага колектыву і заўкому праверыла кожнага дапрызыўніка ў паасобку.

95 проц. ахоп прызыўнікоў комсамолам, 100 проц. ахоп ударніцтвам, ніводнага напісьменнага—вось твар нашых будучых байцоў.

Але гэта нас яшчэ не задавальняе. Мы павінны дабіцца, каб нашы прызыўнікі да ўходу ў армію былі ўсе ў радох комсамолу, каб ня толькі ліквідаваць няпісьменнасьць, але і малапісьменнасьць, каб прызыўнікі былі ня толькі пісьменнымі, але і палітычна падрыхтаванымі.

Да ўходу ў армію засталося мала часу. Кожны прызыўнік за гэты час павінен паказаць сябе на вытворчасьці лепшым ударнікам, з яшчэ большым энтузіязмам біцца за выкананьне прамфінпляну.

Сваю падрыхтаванасьць да прызыву мы продэманструем сёньня на масоўцы, прысьвечанай „Дню прызыўніка".

Брыгада дапрызыўнікаў заводу „Комунар".

Думкі прызыўніка

Хутка мне ў армію дарога,
Там патрэбна стрэльбу ў рукі ўзяць,
Не адзін я сын працоўных,—многа
Навучылася нас яе трымаць.

Трактары, як надпіс на штандары
Пад вясёлым сонейкам, гараць.
Думкі радасныя лезуць, што
на варце
Хутка, хутка буду я стаяць.

Пыл ідзе, я еду на дарозе
І сьмяюся радаснаму дню,
Мне вясёла, што ў гэтым годзе
Я сваіх таварышоў зьмяню.

А. Таўсташаеў

Прарыў павінен быць ліквідаваны

Затрымкі на фронце ўборкі сенажацяй, азімых і яравых адбіваюцца зараз на разгортваньні ўборкі тэхнічных культур. Ня гледзячы на тое, што ўсе тэрміны ўборкі, асабліва сенажацяй і азімых, мінулі, плян уборкі азімых да 5-га жніўня выкананы на 76,3 проц., сенажацяй—на 77,3 проц. яравых—на 9,3 проц. і, у прыватнасьці, лёну—3,4 проц.

Несваячасовая ўборка, такое ганебнае адставаньне, гэта—вынік опортуністычных адносін да ўвядзеньня зьдзельшчыны, сталага ўліку працы, організацыі правільнай, умелай расстаноўкі сіл у радзе колгасаў і раёнаў.

Уборка лёну ў гэтым годзе праводзіцца ў надзвычайна складаных абставінах. Акрамя таго, што ў частцы колгасаў ня ўведзена зьдзельшчына, што частка колгасаў існуе першы год і клясавы вораг вядзе шалёную работу на зрыву ўсіх мерапрыемстваў у колгасах, уборка лёну праводзіцца ўручную, пры вострай недастачы працоўных рук.

Па БССР уборка лёну разьлічана на 6 пяцідзёнак. За кожную пяцідзёнку неабходна ўбраць 40 тыс. га. Аднак, за мінулую пяцідзёнку ўбрана толькі 8218 га. Гэта мізэрная, яўна нездавальняючая лічба ў выкананьні пляну ўборкі лёну ўнушае трывогу, выклікае сур'ёзную небясьпеку і патрабуе прыняць рашучыя меры, каб забясьпечыць пералом на гэтым важнейшым вучастку.

Пасьпяховае заканчэньне ўборкі лёну—адна з адказнейшых задач у правядзеньні другой бальшавіцкай уборачнай кампаніі.

Леپінскі комсамол праводзіць ахову ўраджаю. Аднак, тэмпы ўборкі, а асабліва тэхнічных культур, непасрэдны ўдзел комсамолу ў гэтай рабоце—слабыя. Аб гэтым яскрава сьведчаць зьмешчаныя матар'ялы выязной рэдакцыі „Чырвонай зьмены" з Дрысенскага спэцыялізаванага ільнаводчага раёну. Аб гэтым сьведчыць выкананьне ўборачных плянаў на 3,4 проц., а на раёнах паўднёвых—на 11,6 проц. (замест мінімальных 16,6 проц), па рашаючых ільнаводчых паўночных раёнах у адносінах да іхняга пляну—на 0,5 проц.

Неадкладная баявая задача—дабіцца зараз рашучага пералому ва ўборцы сенажацяй і азімых, пераключыцца на ўборку лёну. Гэтага неабходна, і прытым абавязкова, дабіцца ў бліжэйшыя дні.

Неабходна, на аснове распрацаваных плянаў уборкі лёну даць конкрэтныя заданьні кожнай брыгадзе, брыгадзіру. Дабіцца поўнай рэалізацыі гэтых заданьняў. Посьпехі ў выкананьні плянаў уборкі залежаць і ад таго, як раён зможа наладзіць штодзённае опэрацыйнае кіраўніцтва, як будзе аказваць практычную дапамогу адстаючым колгасам ва ўборцы, якія адчуваюць недахоп у рабочай сіле.

Задача комсамольскай організацыі: скарыстаць усе сродкі, магчымасьці і ліквідаваць гэта вузкае месца. Уборку трэба шчыльна ўвязаць з падрыхтоўкаю да 17-га МЮД'у і барацьбою за нерабаварэньне ленінскага комсамолу ў шматмільённую організацыю, а ў гэтых мэтах неабходна зараз-жа разгарнуць работу па організацыі спэцыяльных ударных маладзёжных брыгад. Організаваць работу гэтых брыгад так, каб яна зьявілася узорам ударных бальшавіцкіх тэмпаў.

Прарыў ва ўборцы павінен і будзе ліквідаваны!!!

Першы жнівень у Лейпцыгу

Ад нашага спэц. кор.

У абставінах самай абвостранай клясавай барацьбы сустракаў і праводзіў нямецкі пролетарыят першае жніўня 1931 году. І асабліва вострыя формы прыняў чырвоны дзень супроць імпэрыялістычнай вайны ў тых гарадох і мясцох Нямеччыны, дзе лёкаямі і выканаўцамі загад ў фашысцкай буржуазіі зьяўляюцца сацыял-фашысцкія бонзы.

У Лейпцыгу сядзіць поліцэйпрэзыдэнтам ланцужны сабака ад соцыял-фашызму—Флейснэр (да рэчы—„левы" соцыял-фашысты). Ужо 6 га сьнежня мінулага году ён гонарам паслужыў сваім гаспадарам, загадаўшы страляць у дэманстрацыі беспрацоўных. Ахвярамі гэтага злачынства былі 3 рабочых. Ня іначай Флейснэр хоча пабіць рэкорды—24 лютага, у час поліцэйскай страляніны ў дэманструючых беспрацоўных, было забіта 5 беспрацоўных!

Рэкорды Флейснэра не абмяжоўваюцца забойствамі. Флейснэр бясконца забараняў орган компартыі ў Лейпцыгу—„Зэксышэ Арбэйтэр Цэйтунг". 18 ліпеня адбыўся ва ўсёй Нямеччыне „Дзень беспрацоўных". Флейснэр забараніў усякія дэманстрацыі ў сувязі з гэтым днём. Але рабочыя дэманстравалі, ня гледзячы на забарону і тэрор! Калі „З. А. Ц." апублікавала справаздачу аб гэтых дэманстрацыях, Флейснэр забараніў газэту на цэлы месяц. Аб гэтым закрыцьці газэта „ЗАЦ" паведаміла, пры чым прывяла тэкст загаду Флейснэра поўнасьцю. З тае прычыны, што ў гэтым паведамленьні цытату з справаздачы аб дні беспрацоўя, якая паслужыла матывам забароны газэты „ЗАЦ" надрукавала жырным шрыфтам, дык Флейснэр забараніў газэту яшчэ на адзін месяц! Рабочыя і працоўныя масы Лейпцыга адказалі на гэтыя злачынствы Флейснэра супроць рабочае клясы Лейпцыга хваляй протэсту. Некаторыя фабрыкі паслалі дэлегацыі к Флейснэру, якія патрабавалі адмяніць загад аб забароне газэты на далейшы месяц.

А пакуль не бязьдзейнічалі! Замест забароненай на 8 тыдняў газэты, пачалі ў павялічаным тыражы выдавацца фабрычна-заводзкія і раённыя нелегальныя газэты. Вышла спэцыяльная газэта „Баявы сыгнал". Гэтыя нелегальныя газэты распаўсюджваюцца сярод рабочых, служачых, сялян і пакідаюць вялікае ўражаньне на тыя, масы, якія яшчэ да нядаўнага часу харчаваліся ілюзіямі са стала соцыял-фашызму.

Флейснэр забараніў усякія дэманстрацыі ў сувязі з першым жніўня! Але ён ня можа забараніць нам дэманстраваць за абарону ўсіх працоўных—супроць падрыхтоўкі новай інтэрвэнцыі! Ён ня ў сілах забараніць! Уся падрыхтоўка першага жніўня праходзіла нелегальна.

Уначы з 31 ліпеня на 1-е жніўня колёны актыўных таварышоў упрыгожылі дамы і платы Лейпцыга лёзунгамі к першаму жніўня. Ня гледзячы на тое, што поліцыя да гэтага рыхтавалася і разаслала сваіх шпікоў па ўсім Лейпцыгу, ёй фактычна не ўдалося пашкодзіць нам у нашай рабоце—толькі адзін таварыш быў арыштаваны, на аснове дэнунцыяцыі шпіка.

Першага жніўня раніцай На многіх дамох у рабочых кварталах вісяць чырвоныя сьцягі, транспаранты з надпісамі—

Вайна вайне!!

На абарону Савецкага Саюзу!!

Па руках ходзіць адозва—заклік дэманстраваць а 4 гадзіне дня ў 7 розных мясцох гораду. І гэта дзейнічала больш, чым усе адозвы поліцэйпрэзыдэнта і соцыял-фашысцкіх і буржуазных газэт да насельніцтва—„заставацца спакойнымі". Асабліва на біржах працы соцыял-фашыстым не пашанцавала. Беспрацоўныя вялі дыскусіі, праклінаілі соцыял-здраднікаў, рыхтаваліся да дэманстрацый.

Ужо да прызначанага часу пачалі ажыўляцца рабочыя раёны. Роўна з 4-й гадзіне пачалася дэманстрацыя ў цэнтры гораду ля судовай турмы. Расьпяваючы рэволюцыйныя песьні, рушылі колёны дэманстрантаў. Спэцыяльныя групы хорам выкрыкалі лёзунгі. Раптам сыгнал—поліцыя. Калі поліцыя прыбыла, на гэтым месцы яна не знашла ніводнага дэманстранта,—бо гэтыя-ж самыя дэманстранты дэманстравалі ўжо ў другой частцы гораду.

На пролетарскіх аколіцах на захадзе і ўсходзе Лейпцыга рабочыя, дэманстранты запрудзілі вуліцы. На ўсходніх аколіцах поліцыя ўлятучылася,—рабочыя вымушаны былі самі рэгуляваць вулічны рух. А 5 гадзіне пачалася вялікая дэманстрацыя. Флейснэр сконцэнтраваў у гэтым месцы сваю гвардыю, якая пачала бязьлітасна зьбіваць дэманстрантаў, ня гледзячы на тое, што былі тут таксама жанчыны і дзеці. Ня гледзячы на гэта зьбіеньне, рабочыя хутка зноў пачалі дэманстраваць. На Фолькмарсдорфскім рынку ў час дэманстрацыі выступіў прамоўца, які 20 хвілін (!!) гаварыў к масам.

На захадзе Лейпцыга поліцыя абсалютна не магла справіцца з дэманстрантамі да самага вечару. Толькі а 9 гадзіне, калі большасьць дэманстрантаў разышлася, поліцыя паказалася на вуліцах „Чырвонага заходу". На заходніх аколіцах Лейпцыгу фашысцтыя таксама спрабавалі наладзіць організаваныя напады на рабочых, але атрымалі такі адказ, што поліцыі прышлося іх адвозіць у карэтах хуткай дапамогі ў больніцу!

Такім чынам, гэтыя нелегальныя дэманстрацыі рэволюцыйных мас Лейпцыга паказалі іх баявую гатоўнасьць. Кліч компартыі пасьледвалі тысячы, якія, ня глядзячы на тэрор поліцыі, дэманстравалі.

Хутка іх будзе сотні тысяч, мільёны!!!

Тады будзе—канец фашысцкай Нямеччыне і пачатак Савецкай Нямеччыне!!!

Рабкор Р.

Лейпцыг, 2 жніўня 1931 г.

Ад наш. спэц. карэспонд.

Пачатак стыхійнай нелегальнай дэманстрацыі ў Лейпцыгу ў дзень першага жніўня 1931 г.

Ад наш. спэц. карэспонд.

Жалезныя колёны рабочай моладзі ў дзень 1-га жніўня 1931 г. на нелегальнай дэманстрацыі ў Лейпцыгу.

ВЕРШЫ КЛІЧУЦЬ І ПЕСЬНІ ГУКАЮЦЬ СУРОВА—
НА БУДОЎЛІ! НА БОЕК АГОНЬ ПЯРУНОВЫ!..
ІМ—СУРОВАЕ ПОМСТЫ ПРЫЗНАЧАНЫ ДЗЕНЬ!
МЫ—УДАРНАЙ БРЫГАДАЙ СУСЬВЕТУ ІДЗЕМ!

С. Нортман

АЛАБАМСКІМ ВЯЗЬНЯМ

I

Амэрыка.
Беспрацоўных мільёны
Ідуць поруч
белыя і нэгры,
Не жадаюць
паміраць паволі.

Патрабуюць—
— хлеба і працы.
Белыя і чорныя
Разам ідуць змагацца

Амэрыка—
краіна золата,
Але беспрацоўныя нэгры
Маюць „права"
паміраць з голаду.

II

Паехалі
шукаць працу
Дзевяць—
маладых падлеткаў.
У сваім горадзе
Няма дзе дзявацца,
Беспрацоўнаму
Жыцьцё ня лёгкае.
Яны ўсе—чорныя—
Гэтага ўжо дастаткова.
І вось у Скотсборо
Суд адбыўся скора.
У чым вінаваты?
А згвалцілі „белую"
Адказваюць каты,
Садысты і зьверы
Наняты
„белы" адвакат,
Як атрымаў даляры,
Сказаў:
„З іх кожны вінават,
Я патрабую...
кары".
Суд буржуазны кароткі
„Праўдзіва" і хутка судзіць
Прыгавор—
васьмі—сьмяротны,
Сьмерць
на электростуле.
Эндзі і Рой,
А з імі яшчэ
сем.
Чакаюць—
начной парой
Калі павядуць
на сьмерць.

III

Амэрыка.
Гэта—ку—клус-клан.
Там сёньня лінчуюць
нэграў
І задаволена
Усьміхаецца „дядя—Сам".
Там на вуліцы
Гараць ліхтары,
асьвятляючы
шэрань панэль
Туляцца
у пад'езьдзе
ці на двары.
Зарабляючы
целам рубель.

Праходзяць
па вуліцы сьветлай
Людзі
з ухмылкай на твары
І так ужо водзіцца,
Што заплаціўшы
„манэту"
Жанчыну робяць
„таварам".

IV

Пратэстуюць мільёны
Супроць пакараньня,
Ляцяць тэлеграмы
ад раньня.
да раньня.

Спыніце зьдзекі
Яны бязьвінны,
Ня думайце зьдзейсьніць
Свой прыгавар,
злыдні!!!

Слухай Скотсборо
Слухай Албама,
Чорны і белы
Паўстануць разам!
Прыпомняць —
Сакко і Ванцэці,
Прыпомняць—
восем „чорных"
Па ўсім сьвеце
Комунізм
У жыцьцё
ператвораць.

Рабочы-ударнік, заводу
імя Варашылава

10-га жніўня, а 5-й гадзіне ўвечары ў Менгаркоме ЛКСМБ
СКЛІКАЕЦЦА НАРАДА
комсамольцаў пісьменьнікаў і комсамольцаў працуючых у рэдакцыях газэт „Зьвязда", „Чырвоная Зьмена", „Савецкая Беларусь", „Юнгэр Арбэйтэр", „Орка" і іншых.
Таксама запрашаюцца сэкратары бюро ячэек Беллзяржвыдавецтва БелТРАМ'у ЯЎТРАМ'у.
Яўка ўсіх абавязкова.
Культпроп Гаркому ЛКСМБ

У гарліне жорсткай клясавай барацьбы—у піскох эканомічнага крызісу, у турмах, на вуліцы пад абсацам паліцыянта, у радох дэманстрантаў—нараджаецца літаратура, якая мабілізуе масы пралетарыяту і працоўных сусьвету на зьдзейсьненьне баявых задач Комінтэрну, на барацьбу за сусьветны Чырвоны Кастрычнік. Арганізавана некалькі год таму назад Міжнароднае Аб'яднаньне Рэвалюцыйных Пісьменьнікаў (МОПР), штодзённа умацоўвае свае пазыцыі, сваёй творчасьцю, мастацкай прадукцыяй кліча працоўных на барыкады рэвалюцыйных баёў.

Савецкая літаратура — вядучы атрад усёй рэвалюцыйнай літаратуры сусьвету. СССР—ударная брыгада сусьветнага пралетарыяту. Таму перад савецкай літаратурай паўстаюць вялізарныя абавязкі адлюстраваньня гэроічнай барацьбы гэтае ўдарнае брыгады, адлюстраваньня штодзённай упартай і жорсткай барацьбы сусьветнага пралетарыяту.

Літаратурныя рабочыя гурткі, а першую чаргу пісьменьніцкія літаратурныя арганізацыі, павінны ў парадак дня сваёй работы паставіць вялізарнай важнасьці задачу:

Адлюстраваць барацьбу нашых замежных братоў па клясе, паказаць усю веліч, грандыёзнасьць і моц ударнай брыгады сусьветнага пралетарыяту—СССР і гэтым самым умацаваць, упарта і пасьлядоўна, міжнародную пролетарскую солідарнасьць, паказваючы на конкрэтных прыкладах і фактах рэвалюцыйнай барацьбы за-мяжою баявую рэалізацыю задач, настаўленых Комінтэрнам.

У міжнародны юнацкі дзень літаратурны маладняк Беларусі павінен прынесьці рабочае клясы і ўсёй працоўнай моладзі баявыя вершы, песьні апавесьці пра СССР, ударную брыгаду сусьветнага пролетарыяту, пра міжнародную пролетарскую еднасьць.

Такія задачы паставіла жыцьцё. Такія задачы павінны быць выкананы нашай савецкай літаратурай, пролетарскай літаратурай, прадукцыяй рабочых і літаратурных гурткоў.

Зьмітрок Астапенка

Радыё станцыя

З цемры крохкіх начэй
Да гары
Пнуцца дубальты мачт белазорых.
Чым палаюць ярчэй
Ліхтары—
Ноч цямней і туманьней высокія зоры.

Калі горад прыпаў
Да зямлі
У курчах сноў, важкіх мар і кашмараў,
Покуль сон не прапаў,
Да зары
Вартаваць будуць стромкія мачты і хмары.

Покуль стрэлак вусы
На другой
Не палягуць кароткім ценем,
Будуць мчаць галасы
Над дрыгвой
Трапяткога эфіру ў жывым дрыгаценьні

Ноч узносіць руку...
Цішынёй
Ловіць гукі, хавае і глушыць...
Але ў кожным кутку
За сьцяной
Ё старожкі навушнік і чуткія вушы.

І з эфірнай дрыгвы,
Праз краі
Праімчаўшыся атамным ценем,
Будзе голас жывы
Да крыві
Біцца ў тонкія струны вяскоўай антэны.

І калі закрычаць
Захачу
Я народжаным вершам эфіру—
У прызначаны час
Прыхаджу
Гаварыць з мікрафонам нэрвова і шчыра.

Паслухайце, строгі дыктар,
Я вас на час заменю
Вецер гудзе, адыхтар
Як песьню п'яе маю.

Прашу я вас—не завеце
Чым небудзь такім цяпер..
Скажэце: „поэт савецкі".
Чытае свой новы верш.

Падайце ток мікрофону,
Каб чулі ўсе, усе.
Сачэце за мовай і тонам,
Эфірны конфэрансье.
Адлічвае хвілі млява
Гадзіньніку чоткі звон.
Ад роспачных слоў (бялявы)
Курчыцца мікрафон.

Над дахам гудуць антэны,
У медзяныя струны б'юць.
Там слоў маіх палкіх цені
Зрываюцца ў даль і муць.

Да Прагі, Бэрліну і далей
Слова мае імчыць...
Сьвідруюць радыё-хвалі
Немасьць глухой начы.

Стракаты, разаспаны зьвер
У зорных зморшчках і струпкох,
Эўропа слухае мой верш.
Разьлёгшыся ў матэрыкох.

Суровы бізнэсмэн-банкір,
Прышоўшы са сваіх кантор,
Узмахам ленае рукі
Спускае столкі шчыльных штор.

Нагамі ўпёршыся ў дыван,
Сухі, крамяны і сівы,
Ён з рупару, як з клеткі львоў,
Мой голас выпусьціў жывы.

Шматлікіх хваль электра-плынь
Перапыніў у спліне ён.
Ён грэбліва ўмінуў Бэрлін
І вежы Эйфэлевай звон.

І, як пакой напоўніў сьпеў
Расквечаных прасьценкаў між,—
Ён нечакана пабялеў,
Як не бялеў ад краху біржы.

За край, з-пад Гангу,
З Сомалі,
За Бэнарэсу дзікі крык,
За пот з Цэйлёнскае зямлі,
За цяжкі хрып
Шанхайскіх рыкш,

За крэсы, край мой, над якім
Ён зьвіў вянок хаўтурных дзён,—
За ўсё,
У той час,
Нутром сваім
Пачуў ён цяжкі мой праклён.

За ўсё, за ўсё, што ён зрабіў,
Што ён наважваўся зрабіць,
Мной помсты дзень абвешчан быў,
Дзень грознай помсты, барацьбы.

А ноч ішла, як брудны зьвер
Узорных зморшчках і струпкох...
Эўропа слухала мой верш,
Разьлёгшыся ў матэрыкох.

Ліпень 1931 г. Менск.

Увазе чытачоў і супрацоўнікаў.

У гэтым месяцы літаратурныя старонкі выдаюцца: 10, 20 і 30 жніўня. Чарговыя літаратурныя старонкі прысьвячаюцца: першая—пытаньням закліку ўдарнікаў у літаратуру і рабоце комсамолу ў гэтым заклі-ку, другая—(30-га) пытаньням умацаваньня абароназдольнасьці краіны, чарговаму клясава-сьвядомаму і пісьменнаму прызыву ў РСЧА.

Шлеце матар'ялы. Сачэце за газэтай.

Барыс Мікуліч

Дума пра помсту

(Ядро новэлі)

Нездалёк Амаі [1]) ёсьць завод. Тэхніка Эўропы і Амэрыкі прайшла паўз гэты завод. І ня толькі паўз яго. Яна не закранула аніводнага прадпрыемства колёніі. Разьлік просты; багата тубыльцаў. Дык навошта-ж машыны, навошта-ж абсталяваньне па апошнім слове тэхнікі?

Нездалек Амаі ёсьць завод.

Там выпрабляецца алей. Алей выпрабляецца з бобу. Боб распарваецца да дужа высокай тэмпэратуры і потым—пад прэсам—боб плача ад бязьмернай жарыні—плача жоўтымі сьлязьмі,—

гэта і ёсьць алей.

На заводзе працуюць кітайцы. Яны лушчаць боб, на сваіх схудалых сьпінах пяратаскваюць гэты боб у прэс, а там голымі нагамі вытанцоўваюць дзікі, вар'яцкі танец на гэтым бобу, каб хутчэй парыўся ён. І тады, як танцуюць, ня ведаюць: ці кітайскае сонца гарачэй і бязьлітасьней, ці распараная паверхня бобу.

Боб плача пад прэсам—
буйнымі,
наіўнымі,
жоўтымі сьлязьмі.

А кітайцы ня могуць плакаць, яны, пэўне, выплакалі свае сьлёзы, і гэтыя сьлёзы сьпрэс абмылі іхныя целы: кітайцы жоўтыя, як сьлёзы бобу, як горкая радасьць усходняга сонца.

Рабочыя алейных заводаў паміраюць хутка. Калі гаспадар хоча згадзіць на працу якога-кольвек рабочага—ён вымушае радзіме гэтага рабочага выплочваць грошы за тры месяцы наперад.

Гэта закон, Закон, створаны толькі Кітаем Бязьлітасны, але нічога ня зробіш: жыць трэба.

Гэты закон пахаваў Агенава брата.

Тады было раньне. Яшчэ ўзьнімаўся над балетамі водырны туман, яшчэ ў ранішняй ляпоце ледзь гойдаўся склізкі рыс.

Прыбег да Аўгена сусед.

— Ідзі на завод! Брэтас кліча...

Усё было простым і звычайным: на забруджанай зямлі ляжаў Аўгенаў брат, пальцамі скроб зямлю, лавіў перакрыўленым ротам паветра. Ногі—яны былі заўжды ў струпох ад танцаў на гарачым бабу—кручыліся ад нявымернага болю.

Аўген нахіліўся над братам.

— Яшчэ тры тыдні да трох месяцаў,—праз зубы выціснуў брат.—Вось-жа не дацягнуў... Аўген.

(Не абавязкова, каб ангельцы былі высокімі, сухімі, як бамбуквы стэк квадратовымі гэометрычна-дакладнымі. Нават не абавязкова, каб ангельцы былі з моноклем. Містэр Паккер быў таўсты—шырыня ягонага тулава куды большая, чым вышыня,—містэр Паккер быў руды, і насіў шыразны гарнітур. Але ад гэтага яго сэрца ня было шырокім. Гэта закон. Закон, створаны ня толькі Кітаем. Бязьлітасны, але нічога ня зробіш: жыць трэба!..)

— Каторы на гэтым тыдні?—бязуважна кінуў містэр Паккер, прыпыняючыся каля нябожчыка.

— Чацьверты сэр.

— А гэта яго сын?

— Не, гэта яго малодшы брат, сэр.

Містэр Паккер крануў пальчаткай Аўгена.

— Колькі табе год?

Пагорбленая постаць Аўгена—неварухлівая над целам брата.

— Тэк-с!.. Як вы думаеце, колькі год гэтай пене?

— Думаю, сэр, каля дзевятнаццаці.

— Каля дзевятнаццаці?

— Так, сэр.

— Я думаю, што ён не адмовіцца эдпрацаваць за брата да тэрміну. Колькі засталося да тэрміну?

— Тры тыдні, сэр.

Містэр Паккер пашоў, і ледзь шархатаў яго шырокі гарнітур, добры гавітур для кітайскага надвор'я.

(Не абавязкова, каб ангельцы былі дальнабачнымі. Нават не абавязкова, каб ангельцы ведалі пра тое, што Масква сьпявае песьню: „Нас пабіць, пабіць хацелі" і што ў гэты час адзін з шматлікіх савецкіх цягнікоў вязе на далекі ўсход таварыша Блюхера. І містэр Паккер ня ведаў, што ў „жоўтай пене"—вялікае сэрца, якое народзіць вялікую думу—думу пра помсту).

Я ня ведаю, ці трэба ка-
заць пра тысячы людзей, сэрц
якіх—нявымерна вялікія ня ведаю
ці трэба казаць пра тысячы людзе
якія ідуць на Чырвоны пляц
маўзалею і нясуць з сабой вялікую
помсту? Я ня ведаю, ці трэба ка-
заць пра тысячы людзей, якія ве-
раць у тое, што знойдуць у сталі-
цы сусьветнага пролетарыяту эдна
на простае, але цяжкое сваё за-
пытаньне.

Як адпомсьціць?

Я думаю—ня трэба.

Вы пройдзеце маўзалеем — прос-
тым і строгім, як астрог у вязь-
меннай постаці штандар над права-
дыром—

і калі выйдзеце зноў на плян
вы зразумееце:

Ідуць з усяго сьвету людзі н
Чырвоны пляц слухаць гуд часо
—эпох —і розныя гэта людзі.
розных-жа краін, але больш усяг
людзей з Азіі, бо Азія пачынаецц
ля Крэмля і ідзе аж да бацькаў
коўшчыны „жоўтых драконаў, а
да бацькаўшчыны „вечнага сонца"
—ідзе Азія у розных напрамка
на Поўнач, Усход і Поўдзень, б
1/6 сьвету—у Азіі, бо увесь сьве
скора стане ў Азіі, сталіца якой
—Масква.

[1]) Кітайскі порт.

Аўладаючы вышынямі гаспадарчых задач павышаць тэмпы росту

Колектыў „Кастрычніка“ на шляху да зьняцьця „ордэну вярблюда“

Апошнія зьвесткі і матар'ялы сьведчаць зноў аб зьніжэньні тэмпаў росту.

Кіраўнікі паасобных ячэек і райкомаў ня здолелі ўвязаць работу на гаспадарчым фронце з барацьбою за рост, за яго якасьць. Таксама дрэнна з перадачай у партыю лепшых ударнікаў комсамольцаў. Яшчэ зусім слаба пастаўлена работа з навічкамі.

Узмацняючы барацьбу за гаспадарчыя задачы, за якасьць росту, наша організацыя абавязана ўзьняць тэмпы росту на ўзровень, які-б забясьпечыў ператварэньне комсамолу ў шматмільённы.

Разгарнуўшы масавую работу і ўвязаўшы барацьбу за прамфінплян з барацьбою за рост, колектыў фабрыкі „Кастрычнік“ дабіўся значнага зруху ў росьце. Але гэты зрух яшчэ ня здымае канчаткова „ордэн вярблюда“.

Далейшай барацьбою за выкананьне і перавыкананьне прамфінпляну, шырока разгортваючы масавую работу па росту на аснове індывідуальнага адбору і замацоўваючы навічкоў, колектыў абавязан узмацніць тэмпы росту, чым канчаткова здыме з сябе „ордэн“.

Спыніць бязьдзейнасьць.

Задача ператварэньня комсамолу ў шматмільённую організацыю не знайшла яшчэ належнага адбітку ў комсамольскай організацыі Барысаўшчыны. Толькі некаторыя цэхі заводаў „Дымбаль“, „Комінтэр“—напярэдадні акомсамольваньня. З астатняй рабочай моладзьдзю амаль ніякай работы не праводзіцца. Яшчэ горш пастаўлена організацыя ў кожным колгасе комсамольскай ячэйкі. Амаль палова колгасаў ня мае іх. Сакратар ячэйкі КСМ вёскі Валячыцы гаворыць: „Зараз“ мы большую ўвагу зварочваем на уборку ўраджаю і пасеўкампанію, таму няма часу займацца ростам“. Тое самае і ў Лошыцкай ячэйцы КСМ.

Раённы камітэт комсамолу павінен рашуча ўдарыць па опортуністычным разважаньні аб немагчымасьці росту ў час уборачнай кампаніі.

Брыгадзір „Чырвонай Зьмены“ А. Пялінскі.

Рапарт „Чырв. Зьмене“

Пасьля атрыманьня ад „Чырвонай зьмены“ за крыўскае становішча росту „ордэна вярблюда“, колектыў комсамолу фабрыкі „Кастрычнік“ зрабіў пералом. З часу кантрольнага пленуму ЦК ЛКСМБ па сёмае жніўня прынята каля 20 чал. новых комсамольцаў. Сьлесарная майстэрня акомсамолена на 100 проц. Перадана ў партыю 20 лепшых ударнікаў комсамольцаў. Яшчэ не ахоплена КСМ каля 70 чал. рабочае моладзі. Шырока разгорнута масава-растлумачальная работа па росту праведзены цэлы рад сходаў па пытаньню росту, барацьбу за рост мы ўвязалі з ліквідацыяй прарыву прамфінпляну.

Да 17-га МЮД'у абавязваемся ліквідаваць прарыў у прамфінпляне, і ў барацьбе за выкананьне яго завяршыць у асноўным стопроцантны ахоп рабочае моладзі нашай ф-кі комсамолам.

Бюро комсамольскага колектыву Чырвонаштандартнай швэйнай ф-кі „Кастрычнік“

Да МЮД'у ня рыхтуюцца

Падрыхтоўкай да МЮД'у і ростам у мястэчку Лосеве зусім не займаюцца. Дзьве ячэйкі мястэчка за апошнія тры месяца ня прынялі ніводнага батрака і рабочага ў комсамол, ніякай растлумачальнай работы па пытаньню росту не праводзіцца. Цікава, што гэтыя ячэйкі пад бокам раённага камітэту комсамолу, але той чамусьці ня прымае ніякіх захадаў зьбіць опортуністычвую стаўку на самацёк.

Падрыхтоўка да МЮД'у павінна праходзіць пад знакам яшчэ большых посьпехаў ва ўборачнай кампаніі, увязваючы яе з выкананьнем рашэньняў зьезду па росту.

Сымон.

Перадавая ў колгасе адстае ў росьце

Ячэйка КСМ пры колгасе „Соцыялістычная бацькаўшчына“ — буйнейшая у Лёзьненскім раёне. Ячэйка організавалася ў 1930 годзе і мае ўжо значныя посьпехі ў галіне ўзьдзелу у гаспадарчым жыцьці колгасу. Многія комсамольцы зьяўляюцца ўдарнікамі і паказваюць прыклады баявой работы.

Ячэйка актыўна змагаецца за ўборачную кампанію. Аднак зусім дрэнна тое, што яна ня ўвязвае барацьбу за пасьпяховую ўборку з пытаньнем росту. У колгасе значная частка моладзі, але сярод яе ніякай масавай растлумачальнай работы па росту не праводзіцца. Перадавая ячэйка ў гаспадарчых пытаньнях ня можа быць адсталай у пытаньнях росту.

П. Х.

Замест росту, зьмяншэньне

Ячэйка КСМ колгасу „Комунар Магілёўшчыны“ (Клімавіцкі раён). ня гледзячы на тое, што ў колгасе каля 80 чалавек моладзі, за апошні час ня вырасла ні аднага чалавека. А выключана пяцёра. Слаба расьце ячэйка таму, што не праводзіць ніякай растлумачальнай работы па росту. Ня лепш і ў ячэйцы пры машына-трактарнай станцыі. Тут 120 маладых трактарыстых, а ў комсамоле ўсяго каля 10 чалавек. Барацьбу за выкананьне пляну уборачнай і пасеўнай кампаній ячэйка ня ўвязвае з пытаньнем росту.

Раённы камітэт павінен неадкладна зьвярнуць на гэта ўвагу.

Азарэнка.

РК КСМ зьвярні увагу

Задачы, пастаўленыя зьездамі комсамолу аб росьце, Хіпранскай ячэйкай (Пухавіцкі раён) ня выконваюцца.

Задачы ператварэньня комсамольскай організацыі ў шматмільённую ня ўвязваюцца з выкананьнем політычна-гаспадарчых задач. Ячэйка ня толькі расьце, але нават зьніжаецца ў колькасьці. З 15 комсамольцаў, якія былі вясною, на сёньняшні дзень налічваецца толькі 6 комсамольцаў. Партыйная ячэйка пры сельсавеце таксама не дапамае і ня кіруе ў пытаньнях росту. Патрэбна, каб РК КСМ зацікавіўся становішчам гэтай ячэйкі.

Кавалёк.

Зьняць опортуністых з кіраўніцтва

Ячэйка саўгасу імя 1-га Мая (Менскі р-н) яшчэ не займалася пытаньнем росту. У саўгасе працуе 50 чалавек рабочай моладзі, а комсамольцаў усяго 9 чал. За ліпень месяц ячэйка ўзрасла на тры чалавекі, і то яны паступілі не у выніку масавай работы, а самацёкам.

Сакратар тав. Булаўка зусім ня кіруе ячэйкай. Гарком павінен неадкладна зьняць такога сакратара, які сваёй працай не забясьпечвае выкананьня пастаўленых перад ячэйкаю задач.

Трактарысты.

Як мы організоўваем працу і барацьбу за тэмпы плюс якасьць, за будоўлю ў тыдні моцай на стагодзьдзі?

Сёньня а 7 гадзіне ўвечары, у памяшканьні рэдакцыі газэты „Чырвоная Зьмена“ (Карла Маркса, 38) адбудзецца шырокая нарада па гэтаму пытаньню. На нараду запрашаюцца спэцыялістыя—будаўнікі, рабочыя, рацыяналізатары, юнкоры, адміністратары, прадстаўнікі комсамольскіх і партыйных колектываў будаўніцтва

Нарада павінна абгаварыць наступнае:

На кожнай пабудове, у кожнай канторцы праraба, на пашыраваньні ў арцелі цесьляроў, муляроў, на вытворчай нарадзе, у габінэце галоўнага інжынэра, у габінэтах Дзяржпляну, штодзень узьнікаюць пытаньні, жорсткія сваей практычнасьцю, патрэбай конкрэтнага вырашэньня.

На пабудове не хапае рабочае сілы. Гэта значны тормаз у тэмпах. Гэтым часта імкнуцца тлумачыць зрыў у будаўніцтве некаторых об'ектаў.

А як скарыстоўваецца наяўная колькасьць рабочых?

Як разгорнута соцспаборніцтва і ўдарніцтва; чаму дрэнна організавана праца рабочых, чаму злачынна дрэнна скарыстоўваюцца мэханізмы—адзін з шляхоў вырашэньня цяжкасьцяй з рабочаю сілай, што зроблена для організацыі плянавага скарыстаньня мэханізмаў машынай станцыі і будмэханізмаў (глядзі „Ч. З.“ ад 7-га жніўня); як ажыцьцяўляюцца паказаньні т. Сталіна аб організаваным наборы рабочае сілы?

На пабудове не хапае будматар'ялаў. А як скарыстоўваюцца матар'ялы; як мы змагаемся з аграмадным злом соцыялістычнай будоўлі—стратамі: чаму цэмент сыплецца са шчылін у бочцы, застаецца ў байку, калі робяць замесь, праліваецца вадкасьць бэтону з палё́мніка, цясьляр расьпілоўвае доўгую таўстую дошку на кавалкі?

Піламатар'ялаў не хапае; цэгла, пры нашых тэмпах, надзвычайна нязручны і, да гэтага-ж, дэфіцытны будматар'ял. Чаму-ж так дрэнна, так павольна прыходзіць на пабудову новы сьценавы матар'ял? Чаму пабудова ня бачыць у замен дэфіцытнага цэманту новых вяжучых матэрый?

Яшчэ ня зьнішчаны шматлікія пераробкі, якія псуюць, выкідаюць на вецер каштоўныя рабочыя гадзіны, матар'ялы.

Чаму ва ўмовах неабходнай, сьмелай рацыяналізацыі мы працуем самымі простымі прымітыўнымі спосабамі? Маса рабочых не мобілізавана на рацыяналізацыю працы. Рацыяналізатарам на пабудовах ня складзены ўмовы практычнай працы. Чаму на пабудове няма ячэйкі ВОРС'у?

Чаму недастаткова разгорнута праца вытворчых нарад?

Якое месца ў практычным вырашэньні ўсіх гэтых пытаньняў займае комсамольская ячэйка кожнай пабудовы?

Пабудова патрабуе адказу на кожнае пытаньне.

Будаўнічая нарада—адзін з этапаў вырашэньня гэтых пытаньняў.

Сёньня ў адказе: комсамол, дырэктар аб'яднаньня, галоўны інжынэр, прараб, дзесяцкі, рабочы актыў.

Давайце сёньня абгаворым!

А колькі мы губляем цьвікоў?

З агульнае сумы будаўніцтва ў 30 мільярдаў рублёў, на капітальнае будаўніцтва выдаткоўваецца 17 мільярдаў. З агульнага кошту будаўніцтва, 70 проц. займаюць будаўнічыя матар'ялы. З гэтае лічбы нам добра зразумела ўся важнасьць максімальнай экономіі будматар'ялаў.

Штодзень на пабудове мы сустракаем з першага погляду зусім нязначныя недахопы, ненормальнасьці ў скарыстаньні будматар'ялаў і зусім спакойна праходзім міма.

Колькасьць працуючых на пабудове цесьляроў вылічваецца ў некалькі тысяч. І калі кожны цясьляр згубіць у дзень па аднаму цьвіку, мы ўжо атрымоўваем аграмадную лічбу зусім непатрэбных, злачынных страт надзвычайна дэфіцытнага матар'ялу. Але цьвікі ў нас губляе ня толькі цясьляр, але і тынкар, і бляхар, і кладаўнік і вазьніц, які іх прывозіць на пабудову.

Колькі-ж мы губляем цьвікоў?

Мы яшчэ маем дрэнныя адносіны да матар'ялу з боку рабочых. Старая „шабашка“, калі пасьля працы матар'ял пакідаецца на рабочым месцы, у скрыні сохне цэмант і г. д., яшчэ глыбока сядзіць на будове.

Гэта толькі прыклады, якіх шмат.

З-за няўменьня організаўваць працу мы губляем шмат рабочых гадзін.

З-за адсутнасьці дакладнай навуковай дозіроўкі элемэнтаў будаўніцтва, калі колькасьць цэманту, вапны і інш. вызначаецца ў растворы на вока, мы губляем шмат матар'ялу.

Стратам на пабудове мы абвяшчаем жорсткую, бязьлітасную барацьбу. Будзем ганьбаваць кожнага конкрэтнага вінаваўцу ў згубе кожнага грама цэманту, кожнага цьвіка, кожнага сантымэтра дошкі.

Комсамольская ячэйка на пабудове павінна быць організатарам барацьбы са стратай, організатарам масавых мерапрыемстваў па мобілізацыі мас на барацьбу за 100 процантнае скарыстаньне, за максімальную экономію будматар'ялу.

ВОРСАВЕЦ

З перадавых позыцый

ЗА ЎДАРНУЮ СТАЛОВУЮ І ЧЫСТЫ БАРАК, ЗА БЫТ, МОБІЛІЗАВАНЫ НА СЛУЖБУ ТОРПАЗАВОДУ

Культурна-бытавое абслугоўваньне рабочых Асінторпу пастаўлена яшчэ надзвычай дрэнна. Пасёлкі, сталоўкі і баракі ў анты-санітарным становішчы. На шэсьць пасёлкаў толькі адна лазьня і рабочыя вымушаны хадзіць за 5-6 кілёмэтраў.

Адсутнасьць лазьні на фрэзэрных вучастках спрые профэсыянальным хваробам сярод рабочых.

У бараках пануе бруд, клапы. Падлогі мыюцца не сыстэматычна. Уборка—раз у тыдзень. Каля баракаў сьмецьце, адкіды.

Мэдпэрсонал Асінторпаўскай амбуляторыі не займаўся санітарным абслугоўваньнем рабочых.

Комсамольцы, профэсыйныя, партыйныя організацыі праходзілі міма гэтага пытаньня.

Зараз па ініцыятыве нашай выязной брыгады абвешчана жорсткая барацьба бацылам, клапам і бруду. Абвешчаны конкурс на лепшы барак і сталоўку.

У распрацаваныя ўмовы конкурс на лепшую сталоўку, які будзе працягвацца ад шостага па 25-е жніўня, уключаны пункты аб добраякаснай падрыхтоўцы абеду, хуткасьць падачы (рабочы павінен абедаць ня больш 20 хвілін) зьнішчэньне анты-санітарыі ў сталоўцы, барацьба за чыстыя міскі, лыжкі, хлеб, за графін з гатаванай вадою і г. д.

Устаноўлены рабочы кантроль у сталоўках. Ход конкурсу будзе асьвятляцца праз насьценгазэту і радыё. Створаны спэцыяльныя пасты і скразная брыгада, якія павінны кожны дзень інформаваць конкурсную камісію аб ходзе работы.

За лепшую сталоўку ўстаноўлена прэмія ў 470 рублёў.

За лепшы барак устаноўлены тры прэміі: 100, 80 і 50 рублёў.

Гэтыя ўмовы зараз абгаварваюцца сярод рабочых.

Пасты і скразны кантроль прыступілі да працы.

Правядзеньне гэтага конкурсу і мобілізацыя ўвагі ўсёй грамадзкасьці на культурна-бытавыя ўмовы рабочых тарпянікаў дасьць нам магчымасьць рэалізаваць адзін з важнейшых пунктаў пастановы рабсельваенкораўскага зьезду.

М. Плашчынскі

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА — КОМСАМОЛЬСКАЯ ПРАЎДА На Асінторпе	
5 жніўня 107,6 Сут. заданьня	
3 жніўня 59,5 Сут. заданьня	4 жніўня 55,4 Сут. заданьня

Больш увагі фрэзэрнаму торпу

На Асінторпе не скарыстоўваюцца магчымасьці максымальнага разьвіцьця аднаго з лепшых спосабаў торпаздабычы—фрэзэроўкі.

Новы фрэзэрны вучастак штодзённа выконвае сваё заданьне. Калі належным чынам паставіць забясьпечаньне фрэзэрных вучасткаў інвэнтаром і рабочаю сілай, можна ў значнай меры ліквідаваць прарыў па здабычы фрэзэрнага торпу ў цэлым.

Але адміністрацыя гэтага ня ўлічвае. Фрэзэрны вучастак не забясьпечаны патрэбнай колькасьцю рабочае сілы і інвэнтаром. Амаль штодня на вучастку застаецца ня ўбраны сухі торп. Замест накіроваць рабочых на ўборку сухога фрэзэрнага торпу, іх накіроўваюць на суседні вучастак, дзе праводзіцца толькі падрыхтоўчая праца.

Да канца сэзону засталося 40 дзён. 570 тон фрэзэрнага павінен даць штодня Асінторп!

Вайнштэйн

ЗАБЯСЬПЕЧЫЦЬ БАЯВУЮ РАБОТУ НА ільняных ПАЛЕХ

Выязданая рэдакцыя „Чырвонай Зьмены"

Сёньнешні матар'ял нашай выязной рэдакцыі з Дрысенскага р-ну сьведчыць аб некаторых зрухах ва ўборцы тэхнічных культур.

Комсамольскія ячэйкі комуны „Новая культура". Баркоўскага ільнасаўгасу і раду колгасных ячэек зразумелі, што зараз іх стрыжнёвай задачай зьяўляецца ўпартая, непаслабная барацьба за ўборку і апрацоўку лёну, за стварэньне сыравіннай базы для ільназаводаў. Яны стварылі комсамольскія ўдарныя брыгады па ўборцы тэхкультур і выпрацавалі пляны конкрэтных работ на час уборкі.

Аднак, гэтыя папярэднія, зусім яшчэ нязначныя, посьпехі вымагаюць ад іх яшчэ большай мобілізаці сіл і актыўнасьці для заваёў далейшых посьпехаў і канчатковай перамогі.

Комсамольскія ячэйкі адстаючых ільназаводаў павінны ўзяць прыклад з гэтых ячэек, павінны перабудаваць сваю працу і стаць у рады перадавых.

Пачатак зроблены,--узяць разгон

Комсамолія Дрысеншчыны! Раўняйся па ячэйках комуны „Новая культура" і саўгасу Барковічы

Дрыса 7. Папярэднія вынікі самаправеркі падрыхтаванасьці комсамольскай організацыі Дрысенскага р-ну да ўборкі тэхнічных культур паказваюць, што комсамолія Дрысеншчыны да гэтага часу працавала не бальшавіцкімі тэмпамі.

У час уборкі азімых комсамолія Дрысенскага р-ну паказала ўзоры бальшавіцкай работы. У колгасе Будзённага, дзякуючы поўнаму ўкараненьню зьдзельшчыны, шырокаму разгортваньню соцспаборніцтва і ўдарніцтва, тэрмін ўборкі жыта быў скарочаны на 6 дзён, нормы выпрацоўкі перавыкананы на 30 проц. Комуна „Новая культура" уборку жыта скарачіла на 4 дні; на жнеярку, замест 12, ставілі 8 чалавек.

Гэтыя дасягненьні гавораць за тое, што комсамол можа працаваць па-бальшавіцку. Комсамол Дрысенскага р-ну, які пасьпяхова скончыў уборачную кампанію, да гэтага часу зусім мала ўдзяляў увагі важнейшаму вучастку сваёй работы—падрыхтоўцы да ўборкі тэхнічных культур.

Большасьць комсамольскіх ячэек раёну прышла да ўборкі тэхнічных культур зусім не падрыхтаваную. Комсамольская ячэйка саўгасу Барковічы, у якім засеяна 1100 га лёну, нават не абгаварвала пытаньня падрыхтоўкі да ўборкі. Уборачныя пляны не давезены да ўдарных брыгад і не абгавораны. Навакол іх выкананьня не складзена належная грамадзкая думка. Комсамольская ячэйка саўгасу не склала конкрэтнага пляну работы на час уборачнай кампаніі тэхнічных культур і не расставіла комсамольскія сілы на вучастках работ.

Валынецкая комсамольская ячэйка пытаньнем ўборкі тэхнічных культур таксама не займалася, да брыгад плян ўборкі не давезены, ячэйка стаіць у баку ад організацыі працы ў колгасе.

Такое катастрафічнае становішча з падрыхтоўкаю да ўборкі тэхнічных культур наглядаецца амаль па ўсіх комсамольскіх ячэйках.

У колгасе Будзённага няма нават пляну ўборкі тэхнічных культур. Колгас распачынае ўборку лёну ўсьляпую.

У большасьці колгасаў раёну праца не організавана правільна. Больш 50 проц. колгасаў не переведзена на зьдзельшчыну, не ліквідавана абязьлічка, адсутнічае соцспаборніцтва і ўдарніцтва.

Па колгасах ня складзена прэміявальнага фонду для прэміяваньня лепшых ударнікаў уборкі тэхнічных культур.

Бязьдзейнасьць комсамольскіх ячэек Дрысенскага р-ну ў пытаньнях падрыхтоўкі да ўборкі тэхнічных культур тлумачыцца адсутнасьцю опэрацыйнага кіраўніцтва РК ЛКСМБ.

Комсамольская організацыя ня ўцяміла, што ва ўмовах Дрысенскага р-ну, які зьяўляецца спэцыялізаваным па тэхнічных культур, яе галоўная, першачарговая задача задача кожнага комсамольца--барацьба за лён, барацьба за бальшавіцкія тэмпы ўборкі, апрацоўкі і здачы лёну дзяржаве.

Праведзеная па раёне самаправерка падрыхтаванасьці да ўборкі тэхнічных культур выявіла конкрэтных вінавайцаў зрыву падрыхтоўчае працы і мобілізавала на ўзмацненьне гэтага фронту, комсамольскія ячэйкі, якія перабудоўваюць сваю работу і бяруць на сябе рад конкрэтных абавязкаў.

Комсамольская ячэйка комуны „Новая культура", правёўшы самаправерку організавала дзьве комсамольска-маладзёжныя ўдарныя брыгады па ўборцы тэхнічных культур, узяла шэфства над будаўніцтвам Барковіцкага ільназаводу і абавязалася забясьпечыць заканчэньне яго ў тэрмін. Ячэйка КСМ саўгасу Барковічы склала ўдарную брыгаду па рамонту машын і ўборцы лёну.

Такому-ж прыкладу пасьледвала шмат комсамольскіх ячэек.

Комсамольская організацыя Дрысенскага р-ну выпрацавала плян конкрэтных работ на час уборкі лёну і выклікала на соцспаборніцтва ўсе комсамольскія організацыі ільнаводных раёнаў. Комсамол Дрысеншчыны ўзяў адказнасьць за сваячасовую ўборку тэхнічных культур.

КАЗЛОЎ, КАНОНЧЫК.

„Вы павінны палепшыць якасьць продукцыі"

Адкрыты ліст комсамольскай ячэйкі Барковіцкага ільнасаўгасу да комсамольскай організацыі Любярэцкага заводу с.-г. машын

Таварышы! Ваш завод выпускае с.-г. машыны ў пераважнай большасьці для ўборкі і апрацоўкі тэхкультур. Ад сваячасовага выпуску гэтых машын залежыць лёс многіх сотнях га лёну. Наш саўгас Барковічы таксама ў вялікай залежнасьці ад вас. У нас засеяна 1100 га лёну, пасьпяховасьць уборкі якога залежыць ад колькасьці атрыманых машын і іх якасьці. Якасьць-жа атрыманых ад вас 22 ільнарвалак вельмі дрэнная. Машыны ня маюць усіх балтоў, стрымліваючых паасобныя часткі, дрэнна прыстасаваны пальцы, рэгулятары. Машыны маюць шмат іншых дэфэктаў. Дрэнная якасьць машын, частае псаваньне іх зрываюць уборку лёну.

Вы выпусьцілі тысячы ільнарвалак, на якія патрачана сотні тон мэталю і мільёны рабочых дзён, але з-за дрэннай якасьці поўнасьцю выкарыстаць іх нельга.

Грамадзкасьць накіравала на наш завод для ліквідацыі прарыву тысячы рабочых, але вы, выканаўшы ў асноўным програму па колькасьці, забыліся аб якасьці.

Пералічаныя факты абавязваюць вас у першую чаргу пераключыць усю сваю энэргію, усю сваю ўвагу, увесь свой энтузіязм на палепшаньне якасьці продукцыі. Гэта ў вашых руках. Пасьпяховая ўборка тысяч га лёну залежыць ад вас. Палепшыць якасьць продукцыі вы павінны. Вас абавязвае адказнасьць перад рабочаю клясай, адказнасьць перад партыяй і комсамолам.

Таварышы люберцы! Мы, саўгасьнікі, заклікаем вас падзесяцярыць пільнасьць у працы і прыняць усе меры, якія залежаць ад вас, каб палепшыць сваю продукцыю, каб забясьпечыць пасьпяховую ўборку тэхнічных культур.

Комсамольская ячэйка Барковіцкага ільнасаўгасу.

Выязная брыгада „Чырвонай Зьмены"

Уборка лёну будзе скончана раней тэрміну

Талочын. 6. Колгас імя 16 зьезду УсеКП(б) распачаў уборку лёну. На сёньня ўбрана 7 га. Праўленьне колгасу правяло падрыхтоўчую працу да ўборкі тэхнічных культур, на колгасным сходзе распрацавалі пастанову Наркамзему БССР аб ўборачнай кампаніі, організаваны тры ўдарныя брыгады, якія па-ўдарнаму прыступілі да ўборкі лёну.

Партыйная і комсамольская ячэйкі не забясьпечылі кіраўніцтва падрыхтоўчай працай да ўборкі лёну і канапель.

Уборка тэхнічных культур у колгасе імя 16 зьезду УсеКП(б) будзе скончана да 20-га жніўня.

Крутаўцоў П.

Юнкоры рапартуюць

Пяць новых социялістычных гаспадарак

Дзякуючы прыкладнай рабоце колгасьнікаў у час вясеньня-пасяўнай і уборачнай кампаніі ў Раваліцкім сельсавеце організавана 5 новых колгасаў. Ёсьць прыліў у старыя колгасы. Сельсавет колектывізаваны на 33 проц. Новыя колгасы ўключыліся ва ўборачную кампанію.

М. А.

Вынік ударнай працы—колгасны прыліў

ГЛУСК. Уборка сенажаці колгасу „Новы сьвет" закончана. Прыневялікай колькасьці рабочых рук, дзякуючы правільнай організацыі працы мы выканалі плян.

Весь лепшыя ўдарнікі па ўборцы: Заброцкі Янка, Дзехцяроў Зьміцэр, Багамя Мікіта.

У выніку ўдарнай працы—прылыў за апошнія дні 9 аднаасобных бядняцка-серадняцкіх гаспадарак у колгас.

Ударнік.

Організаваліся ў буйны колгас

КЛІЧАЎ. Ва Уладзімерскім сельсавеце пяць дробных колгасаў аб'ядналіся ў адзін буйны колгас „Авангард" з 113 гаспадарак.

Колгасьнікі засталіся задаволены гэтым аб'яднаньнем.

М. Строгі.

„Зьдзекі і масавыя забойствы лютуюць ва ўсіх турмах фашысцкай Польшчы"

Адозва ЦК компартыі Польшчы, Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі да працоўных усяго сьвету

БЭРЛІН, 31 ліпеня. У сувязі з распараджэньнем ураду Пілсудзкага прыраўняць політзьняволеных да крымінальных, цэнтральныя камітэты компартый Польшчы, Заходняй Украіны і Заходняе Беларусі выпусьцілі адозву да працоўных усяго сьвету.

„Польскі ўрад — гаворыцца ў адозве,—сьвята захоўваючы царскія законы, пазбавіў політзьняволеных нават тых мізэрных правоў, якія ім прадстаўляў царскі ўрад. У Польшчы караюць катаргай не толькі за комуністычныя перакананьні.

Тысячы беспартыйных рабочых і сялян па… …зіе, як і комуністы, … …ейшыя спробы супрацьдзеяньня … …рскаму рэжыму фашысцкай дыктатуры Пілсудзкага, за спробу абараніць свой кавалак хлеба, сваё жыцьцё і сваю чалавечую годнасьць ад гвалтаў фашысцкае ўлады. Польшча зьяўляецца турмою народаў. 40 проц. насельніцтва складаецца з народаў, насільна далучаных да Польшчы. Іх політычныя дзеячы, якія змагаюцца за вольнасьць гэтых народаў, разьдзяляюць лёс рэволюцыйных рабочых і сялян".

Заклік прыводзіць вялікшыя факты жудасных катаваньняў політзьняволеных — уліваньні вады ў нос, зьбіеньне жалезнымі дубцамі, гвалтаваньне жанчын і г. д.

„Народная барацьба, якая вядзецца ў радзе польскіх турам, барацьба зьняволеных з іх вобцамі, цягне за сабою новыя ахвяры. Малейшая праява протэсту, абвяшчаецца „бунтам" і цягне за сабой зьбіцьцё і катаваньні арыштаваных. Апошняя іх зброя—галадоўка.

Адозва вымагае апісанне пячуваных на свабоду зьверству фашысцкім метадаў прымусовага „штучнага кармленьня".

„Зьдзекі і масавыя забойствы,—гаворыцца ў заключэньні, — ужо лютуюць па ўсіх турмах Польшчы. Толькі рашучы протэст самых шырокіх працоўных мас усяго сьвету можа ўтрымаць Пілсудзкага ад крывавай расправы з безабароннымі палітвязьнямі".

Адозва зварачваецца таксама да рабочых, якія састаюць у соцыялістычных партыях, далучыцца да протэсту насупраць сваім політычным правадыром, якія сыпаюць „протэстамі" толькі тады, калі справа ідзе аб тым, каб рука аб руку з усёй міжнароднай буржуазіяй ачарніць Савецкі Саюз. Адозва зварочваецца таксама к дзеячом літаратуры, мастацтва і навукі з заклікам не пакрываць сваім маўчаньнем крывавых злачынстваў польскага фашызму.

Жудаснае зьбіеньне політзьняволеных у Радомскай турме

БЭРЛІН. 5. Політзьняволеныя Радомскай турмы (Польшча), у адказ на пазаўчэнне іх асьвятленьня на вечарах, зьявілі колектыўны протэст. У адказ на гэта 30 нагляднычых на чале з нам. начальніка і старэйшым наглядчыкам варваліся ў камеру ноччу, калі зьняволеныя спалі сьцягнулі іх за ногі з ложкаў, вывалакі ў калідор, дзе не шкадуючы зьбілі іх жалезнымі прутамі, прымушаючы праходзіць „скрозь строй". Зьняволеных білі да страты прытомнасьці. 8 політзьняволеных былі кінуты ў адной бялізне у карцар, напоўнены вадой, дзе іх трымалі да 24 гадз. Увесь гэты час зьняволеныя галадалі. Прыбыўшы на другі дзень прокурор заявіў зьняволеным, што іх чакае дадатковы прысуд на 3 гады зьняволеньня за парушэньне турэмнага рэжыму.

Фашызм узмацняе рэжым голаду

ВАРШАВА. 8. Спробы варшаўскага гарадзкога самакіраўніцтва зьмягчыць фінансавы крызіс без праведзеньня масавых звальненьняў рабочых і служачых і скарочаньня зарплаты не далі ніякіх вынікаў. Пастаноўлена, што проэкт скарочаньня колькасьці рабочых і служачых, ня гледзячы на яго політычную небясьпеку, павінен быць зьдзейсьнены, бо іншага выйсьця няма. Бюджэт Варшавы павінен быць зьмяншан на 20 мільёнаў злотых. Міністэрства ўнутраных спраў зьвярнулася з лістом да прэзыдэнта Варшавы, у якім прапануе тэрмінова прыступіць да скарочаньня бюджэту і да паменшаньня пэнсіі з 1-га верасьня на 15 проц. Такім чынам, 1-га верасьня прадбачацца масавыя звальненьні рабочых і скарочаньне зарплаты.

ХРОНІКА ПАДРЫХТОЎКІ ДА 17-га МЮД'у

* У выніку праведзенай працы па надрыхтоўцы к МЮД у колектыве ЛКСМБ заводу „Комунар" павялічыўся тэмп росту. Завод у асноўным акомсамолены. Навічкі ахоплены гурткамі па вывучэньню ўставу і програмы комсамолу. 26 комсамольцаў колектыў перадаў у КП(б)Б. Дзьве брыгады з сьлясарнага і адна з ліцейнага цэху пераведзены на гаспадарчы разрахунак. Брыгада сьвідравальных варштатаў і брыгада з абрубачнай сьлясарнага цэху перашлі на прэміяльна-прогрэсыўную зьдзельшчыну. Усе цэхі заводу пераведзены на зьдзельшчыну.

* Наборны цэх друкарні Сталіна акомсамолены. Цэх перавыконвае промфінплян. Комсамольская комуна друкарні паказвае прыклады, як трэба ўвязваць выкананьне промфінпляну з пытаньнямі комсамольскай работы.

Адказны рэдактар МІХ. ПЛАТАЎ.

Друкарня імя тав. Сталіна.

Галоўлітбел № 599